

อุทธรณ์วินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

กรณีที่ ๑ กรณีความผิดเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา

นายแดง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่องกระทำอนาจารนักเรียนหญิงหลายคนในช่วงโมงสอน และที่ห้องเรียน
ของนายแดงโดยการลูบหน้าอก โอบกอด โอบเอว หลายกรรมหลายวาระต่างกันเรื่อยมา

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายแดงมักมีพฤติกรรมกระทำอนาจารเด็กนักเรียนหญิงหลายราย
ต่างกรรมต่างวาระกัน ดังนี้ เด็กหญิงชาวถูกนายแดงโอบเอว และดึงตัวเข้าหาเพื่อจะหอมแก้มแต่เด็กหญิงชาว
ผลัดตัวออกก่อน เด็กหญิงเขียวถูกนายแดงโอบเอวครึ่งหนึ่งส่วนตะเนือต้องตัวแหยเอวทำหลายครั้ง และมีมือของ
นายแดงไปจับถูกหน้าอก เด็กหญิงเขียวเสียใจมากจนร้องไห้ และเห็นว่ากรกระทำของนายแดงไม่ได้กระทำไป
ด้วยความเอ็นดูเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เด็กหญิงส้มได้ยื่นเด็กหญิงฟ้ามาเล่าให้ฟังว่าถูกนายแดงโอบกอด
และเคยเห็นด้วยตาตนเองประมาณ ๒ ครั้ง และมีรุ่นพี่ชื่อเด็กหญิงเหลืองเล่าให้ฟังว่าถูกนายแดงโอบกอด
และจับหน้าอก เด็กหญิงดำให้การว่าตนถูกนายแดงโอบเอว จับหน้าอก โดยกระทำมาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๔ - ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ กระทำกับตนทุกสัปดาห์ หลังจากกระทำกับตนแล้วนายแดงยังกำชับกับตน
ประมาณ ๒ - ๓ ครั้ง ว่าอย่านำเรื่องนี้ไปบอกให้ใครทราบ เด็กหญิงม่วงให้การว่าตนเคยถูกนายแดงหอมแก้ม
โอบกอดหลายครั้ง

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความรับผิดชอบของตน
หรือไม่

โทษ ลดชั้นเงินเดือน ๑ ชั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากลดชั้นเงินเดือน ๑ ชั้น เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

กรณีที่ ๒ กรณีความผิดฐานประพฤติก้าว (ใช้ฝ่ามือตบหน้าเด็กนักเรียน)

นางสาว ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงในเรื่อง ลงโทษนักเรียนเกินกว่าเหตุโดยใช้ฝ่ามือตบหน้าเด็กชายเขียว
จนมีรอยแดงและเกิดบาดแผลถลอก

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. ซึ่งเป็นช่วง
ท้ายคาบเรียนวิชานาฏศิลป์ของชั้น ป.๕/๒ โดยมีนางสาวเป็นผู้ครูผู้สอน ระหว่างที่นักเรียนเข้าแถวนั้นเด็กชายเขียว
ได้ควงปากกาเล่นแล้วปากกาก็กระเด็นไปถูกผมของนางสาว จากนั้นนางสาวจึงถามว่าใครถึงสองสามครั้ง
เด็กชายเขียวจึงยกมือขึ้นแล้วเดินไปหานางสาวพร้อมทั้งยกมือไหว้ขอโทษ นางสาวได้ใช้ฝ่ามือตบไปที่ใบหน้า
ของเด็กชายเขียว ๑ ครั้ง ซึ่งนางสาวยอมรับว่าได้ตบเด็กชายขาวจริง แต่ไม่รุนแรงจนถึงกับทำให้เกิดบาดแผลถลอก
เป็นเพียงรอยผื่นแดงเท่านั้น แต่ร่องรอยที่ปรากฏในภาพถ่ายกลับมีรอยขีดข่วนเหมือนโดนเล็บขีด ในขณะที่พยาน
หลายราย ได้แก่ เด็กหญิงแดงและเด็กหญิงฟ้าให้ถ้อยคำว่าเห็นใบหน้าของเด็กชายเขียวเป็นรอยแดงเหมือนเล็บขีด
และสำเนาใบรับรองแพทย์วินิจฉัยว่าถูกทำร้าย จนเกิดบาดแผลถลอกบริเวณใบหน้า ต่อมานางสาวได้เสียค่าปรับ
ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในข้อหาใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ เป็นเงิน
จำนวน ๕๐๐ บาท

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และกรณีไม่รักษา
ชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้
ประพฤติก้าว

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษภาคทัณฑ์ เป็นโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๓ กรณีความผิดฐานประพาศิษฐ์ (ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษจำคุก)

นายกร ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด
ให้ลงโทษจำคุกตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม อาวุธปืน พ.ศ.๒๕๕๐

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายกร ได้ให้การรับสารภาพเป็นหนังสือว่าได้ครอบครองอาวุธปืนที่มี
หมายเลขทะเบียนซึ่งเป็นของผู้อื่น จำนวน ๑ กระบอก อาวุธปืนที่ไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าหน้าที่ประทับไว้
จำนวน ๒ กระบอก เครื่องกระสุนปืน ๒๗ นัด ถูกฟ้องเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัด ศาลอุทธรณ์ตัดสินยืนตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยให้จำคุก ๒ เดือน ไม่รอลงอาญา คดีถึงที่สุด

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษจำคุก

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ